

POSUDEK OPONENTA RIGORÓZNÍ PRÁCE

Jméno diplomanta:	Mgr. Veronika Zoulová
Téma práce:	Odpovědnost za škodu
Rozsah práce:	137 stran vlastního textu
Datum odevzdání práce:	říjen 2013

1. Aktuálnost (novost) tématu

Zvolené téma nelze považovat za nové, nýbrž za aktuální. Této problematice je tradičně věnována pozornost teorie i praxe, a to zvláště v období rekodifikace soukromého práva. To platí tím spíše, že občanský zákoník přijatý v roce 2012 zcela mění (ve srovnání s OZ 1964) pojetí odpovědnosti.

Oponentské hodnocení: Výběr tématu hodnotím na základě uvedeného kladně. Zpracování tohoto tématu je schopno osvědčit, zda si rigorozantka osvojila teoretické poznatky založené na soudobém stavu vědeckého poznání, výzkumu a vývoje, na zvládnutí jejich aplikace a na rozvinutí schopností k tvůrčí činnosti.

2. Náročnost tématu na teoretické znalosti, vstupní údaje a jejich zpracování a použité metody

Jedná se o téma obsahující jednak aspekt teoretický, jednak aspekt praktický. Zvládnutí tématu vyžaduje znalost teoretických přístupů k problematice odpovědnosti i judikatury. Autorkou zpracovávaná problematika byla již zpracována v četných pramenech, z nichž lze dále čerpat, ať už monografického, komentářového či časopiseckého charakteru. Autorka musí prokázat schopnost orientace v bohaté odborné literatuře, ale také v judikatuře.

Oponentské hodnocení: Náročnost zvládnutí těchto teoretických otázek, jakož i prokázání praktických znalostí, při čemž lze čerpat z bohaté literatury, jak učebnicové, tak časopisecké, odpovídá požadavkům, které jsou kladeny na práce tohoto druhu.

3. Formální a systematické členění práce

Po formální stránce je práce členěna do osmi kapitol, a to včetně úvodu a závěru. V úvodu autorka obsáhle popisuje zaměření práce a v rámci toho stanovuje cíl práce: „poskytnout základní přehled, vysvětlit stěžejní aspekty občanskoprávní odpovědnosti za škodu a upozornit na nejvýraznější aplikační i teoretické potíže obestírající tuto problematiku, včetně předložení návrhů k jejich řešení, popř. obdobného kritického stanoviska či alespoň podnětu k další vědecké diskusi, a to zejména ve vztahu k NOZ“. Systematika práce je zvolena vhodně. Vyzdvihují zejména druhou kapitolu, jejíž těžiště tvoří přehled teoretických, resp. právně filosofických přístupů k odpovědnosti. Logicky pak navazuje třetí kapitola obsahující základy občanskoprávní odpovědnosti za škodu. Čtvrtá kapitola je věnována předpokladům vzniku odpovědnosti za škodu. V kapitole páté je zpracována obecná odpovědnost za škodu v navazující kap. šesté pak problematika náhrady škody. Vhodným doplněním práce je pak kapitola sedmá, věnovaná principům evropského deliktního práva. V kapitole osmé pak autorka přehledně shrnuje své závěry. Všechny části se dále dělí na menší celky. Podrobný rozbor jednotlivých částí by byl nad rámec posudku. Obecně lze uvést, že zvolené dělení je přehledné, v souladu se zvolenou systematikou. Žádná dílčí otázka nezůstala opominuta.

Oponentské hodnocení: Systematika práce odpovídá požadavkům, které jsou kladeny na práce tohoto druhu, a to ohledně logické stavby, hloubky zpracování tématu i použitých právně-hermeneutických metod.

4. Vyjádření k práci

Celkově lze práci považovat za dobře zpracovanou, téma je již na první pohled zpracováno podrobně a pečlivě. Kladně hodnotím, že autorka nerezignovala na teoretické aspekty odpovědnosti (zejm. kap. 2) a dále přesah práce k principům evropského deliktního práva (PETL).

K práci lze uvést také některé výhrady. Autorka mohla připojit také jednu kapitolu obsahující exkurz k právní úpravě odpovědnosti v některém z tradičních evropských kodexů (Francie, Německo, Itálie). Je však nutno dodat, že tento nedostatek je alespoň z části vyvážen kapitolou věnovanou PETL. Další výhrady jsou spíše formálního charakteru: zbytečné podtrhávání názvů dílčích kapitol (postačilo by odlišení kurzívou), nesprávný formát dat (např. na str. 5 „27.9.2006“ namísto správného „27. 9. 2006“), chybějící místo vydání u nakl. Wolters Kluwer (str. 24), atd. Dále autorce vytýkám, že právní předpisy nejsou „použitou literaturou“ jak plyne z nadpisu na str. 139 (právní předpisy totiž nejsou „literaturou“ ve zde míněném smyslu).

Uvedené nedostatky však nejsou natolik zásadní, aby odůvodnily nedoporučení – jinak vcelku zdařilé – práce k obhajobě, pouze místy snižují čtenářův komfort.

5. Kritéria hodnocení práce

Splnění cíle práce	Cíl práce je uveden výše. Autorka tento cíl splnila.
Samostatnost při zpracování tématu	Autorka při zpracování zvoleného tématu prokázala schopnost samostatné práce, a to jak pokud jde o literaturu, tak judikaturu.
Logická stavba práce	Logická stavba práce je již zhodnocena výše a lze ji hodnotit jako zdařilou.
Práce s literaturou (využití cizojazyčné literatury) včetně citací	Autorka pracuje s literaturou řádně a průběžně na ni odkazuje. Seznam použité literatury je přehledný. Ze seznamu vyplývá, že pracovala s cca devadesáti publikacemi ať už monografického či časopiseckého charakteru, a to včetně literatury zahraniční. To je zcela dostačující pro požadavky kladené na práce tohoto druhu.
Hloubka provedené analýzy (ve vztahu k tématu)	Autorka téma zvolené v názvu diplomové práce zpracovala co do podrobnosti způsobem odpovídajícím požadavkům na práce tohoto druhu. Lze tedy uzavřít, že autorka zvolené téma zpracovala a vyčerpala dostatečně.
Úprava práce (text, grafy, tabulky)	Úprava práce je po formální stránce přehledná. Velikost písma i jeho rozpal je standardní, počet úhozů pravděpodobně odpovídá průměrné normostraně. Výhrady ke grafické stránce viz výše. Lze uzavřít, že úprava odpovídá požadavkům kladeným na práce tohoto druhu.
Jazyková a stylistická úroveň	Jazyková a stylistická úroveň práce je dobrá.

6. Připomínky a otázky k zodpovězení při obhajobě

6.1 Připomínky – viz výše v rámci podrobného hodnocení

6.2 Otázky k zodpovězení při obhajobě:

1) Autorka zhodnotí změnu pojetí odpovědnosti v OZ 2012 (ve srovnání s dosavadním přístupem) a uvede její dopady.

Doporučení/nedoporučení k obhajobě	práce Závěrem lze konstatovat, že předložená rigorózní práce, jak po stránce formální, tak i obsahové, i přes uvedené výtky, splňuje požadavky kladené na rigorózní práce, tj. prokázat schopnost k samostatné tvůrčí činnosti a hlubší znalosti ze zpracovávané tematiky, a proto doporučuji její přijetí k ústní obhajobě.
---	---

V Praze dne 27. 10. 2013

JUDr. Ondřej Frinta, Ph.D.
oponent rigorózní práce